

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3591/2022
24.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ког заступа пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије Краљево, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2782/21 од 24.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2782/21 од 24.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 31/21 од 20.05.2021. године обавезана је тужена да тужиоцу за период од 29.01.2015. године до 29.01.2018. године на име неисплаћеног додатка на плату по основу теренског рада исплати појединачно одређене износе као у ставу првом изреке, са законском затезном каматом. У ставу другом обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2782/21 од 24.05.2022. године одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Краљеву.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права по основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или

новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени законски услови из члана 404. став 1. ЗПП.

Према разлозима другостепене пресуде, тужиоцу је досуђен неисплаћен додатак на плату на име накнаде трошкова рада и боравка на терену, односно по основу теренског рада, применом релевантних одредаба Закона о полицији и Посебног колективног уговора за полицијске службенике од 07.03.2015. године. Нижестепени судови су становишта да полицијским службеницима увек припада теренски додатак за рад и боравак на терену, без обзира на теренске услове и природу рада.

Побијана другостепена одлука у складу је са правним ставом Врховног касационог суда о наведеном правном питању, израженим у ревизијским одлукама донетим у истој чињеничноправној ситуацији. Стога не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права полицијских службеника на накнаду трошкова рада и боравка на терену (теренски додатак).

Нису испуњени ни други услови да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене у овом спору.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у првом ставу изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужене, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужене недозвољена.

Сходно одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде на дан подношења тужбе 07.10.2022. године износила је 402.907,34 динара.

Имајући у виду да вредност предмета спора побијеног дела пресуде не достиже захтевани ревизијски цензус за одлучивање, следи да је ревизија тужене недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић